

РЕШЕНИЕ

№ 389

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Росица Й. Вьонг
като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно търговско дело № 20231001000272 по описа за 2023 година
взе предвид следното:

Въззивното производство по реда на чл.258 и сл. ГПК е образувано по жалба на „Ес Джей Строй“ АД, ЕИК 2032600464, чрез адв.М. М. от САК насочена против Решение № 2600039/24.11.2022 г., постановено по т.д. № 30/2020 г. по описа на ОС Кюстендил, с което са отхвърлени предявените от въззивното дружество против „Инженеринг Вас Строй“ ЕООД обективно кумулативно съединени осъдителни искове, както следва : 1/ иск с правно основание чл.327 ал.1 във вр. с чл.288 ТЗ, във вр. с чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 101 158.92 лева, представляваща общ размер на незаплатената цена с включен ДДС по договор за покупко-продажба на стоки и материали, предадени на ответното дружество, в качеството му на купувач по договора, за която сума са били издадени фактури, както следва: фактура с № 1000000801/06.12.2017 г. за 2 805.76 лева; фактура с № 1000000988/14.02.2018 г. за 43 670.44 лева; фактура с № 1000000986/14.02.2018 г. за 51 803.39 лева; фактура с № 1000001002/14.03.2018 г. за 2 879.33 лева, ведно със законната лихва върху общата сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда, до окончателното изплащане и 2/ иск с правно основание чл.86 ал.1 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 22 513.73 лева, представляваща общ размер на дължимо обезщетение за забавено плащане на сумите по всяка една от гореизброените фактури, в това число: 678.11 лева – обезщетение за забавено плащане за периода от 06.12.2017г. до 23.04.2010г. върху неплатената сума от 2 805.76 лева с ДДС по фактура с №1000000801/06.12.2017г.; 9 705.32 лева – обезщетение за забавено плащане за периода от 14.02.2018г. до 23.04.2020г. върху неплатената сума от 43 670.44 лева с ДДС по фактура с № 1000000988/14.02.2018 г.; 11 512.79 лева – обезщетение за забавено плащане за периода от 14.02.2018г. до 23.04.2020г. върху неплатената сума от 51 803.39 лева с ДДС по фактура с № 1000000986/14.02.2018 г. и

617.51 лева – обезщетение за забавено плащане за периода от 14.03.2018г. до 23.04.2020г. върху неплатената сума от 2 879.33 лева с ДДС по фактура с № 1000001002/14.03.2018 г.

В жалбата се поддържа неправилност на обжалваното решение, поради постановяването му при съществени нарушения на съдопроизводствените правила, изразяващи се в едностранчива и превратна преценка на приобщените по делото доказателства, както и за постановяването му в противоречие с материалния закон – ТЗ и ЗЗД, вкл. за необоснованост.

Поддържа се първоинстанционният съд да не е извършил преценка на всички ангажирани по делото доказателства в съответствие с установените съдопроизводствени правила, поради което е достигнал до неправилния и необоснован извод за неустановяване факта на договорната обвързаност между страните по делото по неформални договори за покупко-продажба на стоки и материали, вкл. и в частност на такива за обект блок „Крали Марко“ в гр.Русе.

Поддържа се всички ангажирани по делото доказателства - писмени и гласни, както и изслушаните съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертизи да установяват наличието на такава договорна обвързаност, както и изпълнение на задължението по нея от страна на въззивника-ищец да продаде и достави периодично на ответника множество материали по негови заявки.

Ответникът-въззиваем от своя страна не изпълнил задължението си по договора за заплащане стойността на доставените и предадените му стоки.

По подробно изложени доводи в подкрепа на изложените оплаквания е поискано от въззивната инстанция да отмени обжалваното решение и да постанови ново по съществото на спора, с което предявените искове се уважат в пълен размер.

В отговора по въззивната жалба насрещната страна оспорва наведените в нея доводи и поддържа правилност на решението на СГС.

Пред настоящата инстанция не е допуснато събирането на нови доказателства.

Софийският апелативен съд, търговско отделение, пети състав, като съобрази данните по първоинстанционното дело, приема следното:

ОС Кюстендил е бил сезиран с предявени при условията на обективно кумулативно съединяване осъдителни искове с правно основание съответно чл.79, ал.1 ЗЗД, във вр. с чл.327, ал. ТЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД от „Ес Джей Строй“АД против „Инженеринг вас Строй“ЕООД.

Твърдяло се е в обстоятелствената част на исковата молба, че страните по делото били в обвързани от договорно правоотношение, основано на неформален договор за търговска покупко-продажба на стоки и материали, съобразно условията на който ищцовото дружество продавало периодично на ответника по негови заявки стоки, за които издавало и съответни данъчни фактури, предавани на ответника. Предаването се удостоверявало с ел.писма и обратна разписка от куриерска фирма „Ам транс 2015“ЕООД.

Твърдяло се е въпреки изпълнение на задълженията по договора от страна на ищец-продавач за предаване на стоките на ответника-купувач и издаване на съответните придружаващи стоките документи, последният не изпълнил в срок, вкл. до датата на предявяване на исковата молба задължението си да заплати цената на доставените стоки, както следва: – по фактура с № 1000000801/06.12.2017 г. - 2 805,76 лева; по фактура с №1 000000988/14.02.2018 г. - 43 670,44 лева; по фактура с № 1000000986/14.02.2018 г. - 51 803,39 лева и по фактура с № 1000001002/14.03.2018 г. - 2 879,33 лева, всички с включен ДДС, или общо сумата от 101 158,92 лв.

Освен посочената ответникът дължал и мораторна лихва за забава върху търсените парични вземания, считано от датата на издаване на всяка от фактурите до предявяване на исковата молба - 23.04.2020 г., чийто общ размер възлиза на 22 513.73 лева.

Поискано е от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца конкретизираните по-горе суми на соченото основание, както и сторените разноси в производството по допускане обезпечение на исковите – по гр.д.№ 3259/2020г. по описа на

СГС и в производството по налагане на обезпечителните мерки – по изп.д. № 20207430400351 по описа на ЧСИ Е. Х..

В отговора по исковата молба ответното дружество, чрез процесуалния си представител, е оспорило предъявените искове по основание и размер.

Не е оспорило твърденията на ищеца за наличието на предходни търговски отношения между страните по делото, но е оспорило твърдението за осъществени в изпълнение на същите отношения на процесните доставки на стоки от страна на ищеца. В тази връзка оспорва наличие на валидно договорно правоотношение за покупко-продажба за стоките, описани в приложените към исковата молба фактури, поради липсата на заявка, т.е. на воля от страна на ответника за възникване на договорно правоотношение.

Поддържа, че исковата молба не сочи съответни заявки от купувача, нито се конкретизира от ищеца кога и как е извършил доставка на материалите, посочени в приложените фактури.

Оспорва твърденията на ищеца посочените в тези фактури материалите да са били заявявани и получавани от ответника.

По отношение на фактурите излага да са частни документи, съставени от ищеца, за издаването на които липсва основание, не са приемани от ответника, не са били осчетоводени от него и върху същите липсвал положен подпис от името на получателя. Затова и не установявали наличие на договорни правоотношение, нито предаване и приемане на описаните в тях стоки.

Оспорва и доказателствената стойност на представените с исковата молба спецификации към част от фактурите, т.к. нямат посочен съставител или издател, нито носят подпис на някоя от страните.

Оспорва твърденията за получаване на издадените от ищеца фактури, вкл. приложените към исковата молба разпечатки от ел.поща с аргумент, че не са годно доказателство за водена електронна кореспонденция, поради липсата на реквизити на електронно съобщение - липсвал електронен адрес на получателя /било посочено само „***/“, както и дата на изпращане на съобщението. Оспорва твърдението тези електронни съобщения да са достигнали до ответното дружество.

По отношение двете обратни разписки от 09.11.2018 г. и от 24.01.2019 г. поддържа да не е ясно какво е съдържанието на пратките. Освен това в първата било посочено, че получател е В. Г. - лице, което не е представител, пълномощник или служител на ответното дружество. Във втората разписка било посочено, че получател е И. С., който също няма такова качество.

Акцесорният иск е оспорен като неоснователен с оглед неоснователността на главния такъв.

Допълнително се поддържа да не е установен падежа на плащане, а липсата на доказателства за връчването на фактурите сочело на неоснователност и на твърдението ответникът да е изпаднал в забава от датата на издаването им.

В допълнителната искова молба са наведени твърдения, че въз основа на договор от 21.08.2017 г., сключен с възложителя „Пи Ес Ай“ АД, ответното дружество имало качеството на изпълнител и приело да изпълни СМР на обект „многофамилна жилищна сграда“ в гр.Русе, съгласно изготвени и съгласувани инвестиционен проект, количества и видове СМР, отразени в приложение към договора, техническа спецификация и др.

Именно за тази цел ответното дружество сключило договора за покупко-продажба с ищеца, от който произтичали процесните задължения.

Твърди още, че за предоставяне на необходимите материали по характеристика и размер за изпълнение на посочения договор между представители и служители на трите дружества – възложителя и изпълнителя по договора за СМР от 21.08.2017 г., и ищеца, били осъществени множество срещи, на които са вземани мерки, уточнявани са характеристиките на материалите, а доставката и монтажът били извършвани на обекта. Във връзка с посочения договор ответникът направил множество поръчки към ищеца, част от които е заплатил. Всички фактури били изпращани на ел.адрес ***@abv.bg, който бил адрес за

кореспонденция, предоставен от ответника и посочен от В. М., представител на „Инженеринг Вас Строй“ ЕООД, присъствал на провежданите срещи.

По възраженията относно отправената покана за доброволно изпълнение на задълженията на ответника към ищеца е допълнено, че е връчена на адреса, посочен като седалище и адрес на управление.

В допълнителния отговор ответникът е поддържал голословност и недоказаност на твърденията на ищеца и липса на каквито и да е доказателства за договорна обвързаност между страните по делото.

Оспорва твърдението на ищеца, че лице с имена В. М. е представител, пълномощник и/или служител на ответното дружество, като допълнително е възразило, че ако това лице е договаряло от името на ответното дружество неговите действия са извършени без представителна власт и срещу същите ответникът се противопоставя по смисъла на чл.301 от ТЗ.

Решаващият въззивен състав, в изпълнение на правомощията си по чл.269 ГПК, след като извърши служебна проверка за валидност и допустимост на атакуваното решение и прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, съобразявайки основанията за неправилност, посочени във въззивната жалба, приема следното:

Действията по обжалване на първоинстанционния акт са процесуално допустими – предприети са в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на въззивно обжалване от активно процесуално легитимирана страна, имаща правен интерес от това – въззивникът, ищец в първоинстанционното производство, е останал недоволен от атакуваното решение в неговата цялост.

Същото решение е валидно и допустимо, като постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на правораздавателната му власт, по редовно предявени искове, в съответната писмена форма и е подписано.

При преценка оплакванията за неговата неправилност, настоящата инстанция, съобрази от фактическа и правна страна следното:

За установяване на спорния между страните факт относно обвързаността им от неформален договор/договори за търговска продажба, ищецът е ангажирал писмени и гласни доказателства, вкл. по негово искане първоинстанционният съд е допуснал и изслушал две експертизи - счетоводна и техническа.

Според решаващият въззивен състав съвкупният анализ на приобщените доказателства не установява твърдения от ищеца факт относно договорната обвързаност на страните, като по неформален договор за търговска продажба.

Така приобщеният договор от 21.08.2017 г. установява наличието на валидно правоотношение между трето за спора лице - „Пи Ес Ай“ АД, имащо качеството на възложител и ответника - въззиваем, като изпълнител.

С този договор „Пи Ес Ай“ АД е възложил, а „Инженеринг Вас строй“ ЕООД е приело да изпълни СМР на обект „Многофамилна жилищна сграда в гр.Русе, входове „А“, „Б“, „В“ и „Г“, съгласно изготвени, съгласувани и одобрени по съответния ред инвестиционен проект, количества и видове СМР и всички дейности, отразени в приложение I, неразделна част от договора.

Общата стойност на договора е в размер на 521 720,07 лв. без ДДС, и включва посочените в чл.2, ал.2 от договора дейности по цялостно извършване на СМР - цената на вложените материали, оборудване, разходи за труд и т.н.

Според приложените към договора етапи и описание на СМР същите са включвали и демонтаж на съществуващата дограма, както и доставка монтаж на PVC дограма - петкамерна с троен стъклопакет.

Последната фигурира и в количествено-стойностната сметка към договора.

Никъде в обсъдените документи обаче не е отразено въззивното дружество да е ангажирано с възложените на изпълнителя СМР, вкл. с част от тях, касаещи дограмата и

первазите към нея.

От двамата разпитани по делото свидетели Б. Х. е заявил, че и към момента на разпита му пред ОС Кюстендил работи във въззивното дружество, поради което и показанията му следва да се преценяват в светлината на чл.172 ГПК. Същият е заявил, че като служител на „Ес Джей строй“ ЕООД е доставял материали до блок „Крали Марко“ в гр.Русе - конкретно - дограма за монтаж, вкл. е участвал в монтажа. Твърди и че е присъствал на одобряването на поръчваните материали, което се случило в периода 2017 г. - 2018 г.

Заявил е че въззивното дружество е правило дограмата за „Инженеринг Вас Строй“ ЕООД, без обаче да конкретизира какво е било количеството от нея, както и за колко време изпълнили тази поръчка.

Свидетелката Р. Р. е заявила, че е служител на „Пи Ес Ай“ АД и в това си качество и е имала задължение да следи за качествено изпълнение на строителите дейности. Заявила е, че СМР в блок „Крали Марко“ в гр.Русе са били изпълнени по националната програма за енергийна ефективност /саниране/ и са били от различно естество, като са включвали доставка и монтаж на дограма с определени технически параметри, които в случая били специфични.

Така за разлика от масово вложения двоен стъклопакет в конкретния случай трябвало да бъде вложен троен, който да отговаря на съответните коефициенти на топлопроводност, устойчивост на дъжд, на вятър, да бъде изпитан в официална лаборатория. Заявява, че изпълнението и монтажа на дограмата било възложено от „Инженеринг Вас Строй“ ЕООД на лицензирана фирма - „Ес Джей Строй“ АД и именно последното дружество доставило и монтирало изделието „дограма“ в блока и то в лимитиран срок.

Свидетелката заявява още, че не е в състояние да посочи точното количество на доставената и монтирана от въззивника дограма, но според нея то е било „голямо“, защото е трябвало да се постави дограма в 80% на сграда с 4 входа, на 8 етажа с по 3 апартамента на етаж.

Твърди, че като представител на „Пи Ес Ай“ АД и технически ръководител на строителните дейности се е срещала на обекта с В. М., като представител на „Инженеринг Вас Строй“ ЕООД, с когото са обсъждали текущото изпълнение на договора, вкл. се е срещала на обекта по време на изпълнението на СМР и със свидетеля Х. - служител на „Ес Джей Строй“ АД, който на място се занимавал с монтажа на дограмата и с отстраняването на някои дребни дефекти ако такива са били установяван

Обектът е бил въведен в експлоатация от възложителя без никакви забележки по отношение на приетата дограма.

Показанията на свидетелката Р. следва да се кредитират, доколкото същите са плод на личните ѝ възприятия, последователни и безпротиворечиви са, вкл. установеното от тях се подкрепя частично от показанията на свидетеля Х., както и от обсъдените писмени доказателства - договор от 21.08.2017 г. и приложенията към него.

Същите установяват факта, че въззиваемото дружество е имало търговски отношения с „Инженеринг Вас Строй“ ЕООД по повод извършване на СМР на жилищен блок „Крали Марко“ гр.Русе, в частност - доставка и монтиране на PVC дограма с троен стъклопакет.

От тях обаче, вкл. в съвкупната им преценка с показанията на свидетеля Х. и обсъдения договор от 21.08.2017 г., не може да се обоснове мотивиран извод относно параметрите на тези отношения - в смисъл вид и количество на заявените и доставени стоки и материали във връзка с монтажа на посочената дограма от въззиваемото дружество, както и тяхната цена.

За установяване на тези факти първоинстанционният съд е допуснал и изслушал и съдебно-техническа експертиза, чието заключение не се е оспорило от страните по делото и което решаващият състав приема, че следва да се кредитира, като компетентно и безпристрастно.

Същата е докладвала, че след проверка в счетоводството на „Ес Джей Строй“ АД установило записвания, според които дружеството е закупило дограмата /отделните елементи от нея/ по процесните четири фактури от свои доставчици /поименно и по фактури

подробно изброени с в таблицата на л.3 от заключението/.

Извършеният от вещото лице оглед на място в сградата - жилищен блок „Крали Марко“ в гр.Шумен установил, че всички апартаменти са с монтирана дограма - бяла на цвят PVC. Установил и че върху някои от стълбищните прозорци са видими лепенки с надпис „Кристал глас“ ЕООД гр.Шумен, което дружество, според данните от обсъдената таблица на стр.3 от заключението е производител на стъклопакета, използван от „Ес Джей Строй“ АД. Вещото лице не е намерило изписани баркодове.

Според експертът в обследваната от него многофамилната жилищна сграда са били монтирани дограми, стъклопакети и первази по вид, количество и характеристики, идентични с тези по процесните четири фактури и спецификации, както и че монтираните в жилищната сграда дограми, стъклопакети и первази са идентични с тези, описани във фактури с № 1000000791/26.10.2017 г. и с № 1000000795/22.11.2017 г.

В съдебно заседание същият е пояснил, че изводите си е базирал на огледа на сградата, в която посетил само някои от общо 96-те апартаменти - по-голямата част били заключени по време на огледа. В този смисъл и изводът му за съответствие на монтираните в цялата жилищна сграда дограми, стъклопакети и первази с тези по фактурите №№ 79126.10.2017 г. и 795/22.11.2017 г. се базират на визуалната му преценка, а не на точни измервания и преброявания. Пояснил е и че не може да каже какъв е броят на стъклопакетите без достъп до всички апартаменти. Поддържа обаче, че и без замервания и преброявания има съвпадение между това, което е закупено, продадено и монтирано от ищеца-въззивни и поставеното на място.

Пред първоинстанционния съд е била допусната и изслушана и съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не е било оспорено от страните и следва да се кредитира.

Същата е установила след проверка в счетоводствата на двете дружества страни по делото, както и допълнителна справка от НАП София, офис Кюстендил, процесните общо четири броя фактури на обща стойност от 101 158,92 лв. да са осчетоводени надлежно в счетоводството на ищеца-въззивник, но не и в това на ответника-въззиваем, в което не са включени в дневниците за покупки и в справки-декларациите по ЗДДС /така и писмо с изх. № 1823-1/11.05.2021 г. на НАП офис Кюстендил/.

Доколкото между страните не е било спорно, че са били обвързани от предходни договорни отношения през 2017 г. /вън от процесните/, които са имали за предмет покупко-продажба/доставка на алуминиеви первази и дограма, горният факт е установен и от заключението на счетоводната експертиза, която е докладвала, че „Ес Джей Строй“ АД е продал/доставил на „Инженеринг Вас Строй“ ЕООД стоките, за които са издадени фактури с № 1000000791/26.10.2017 г., на стойност 35 387.81 лева с ДДС и с № 1000000795/22.11.2017 г., на стойност 1 548.44 лева с ДДС.

За същите експертизата е установила, че са осчетоводени както от ищеца, който ги е отразил в дневниците за продажби и в справки-декларациите по ЗДДС за съответния данъчен период, така и при ответника, в чието счетоводство били съставени съответните счетоводни операции, отразени са в дневниците за покупки и с справки-декларации за съответния данъчен период.

Установено е от доказателствата по делото /приложените с допълнителната искова молба разпечатки от електронна поща/, че последните две фактури в сканиран вид са били изпратени от Н. Д. с електронен адрес sjstroy.jsc@gmail.com до получател - ***.

По идентичен начин са изпратени и процесните четири фактури - № 1000000801/06.12.2017 г. на стойност 2 805.76 лева, с начислен ДДС, № 1000000988/14.02.2018 г. на стойност 43 670.44 лева, с включен ДДС, придружена със спецификация на дограма, с № 1000000986/14.02.2018 г. на стойност 51 803.39 лева, с ДДС, също с приложена спецификация на дограма и № 1000001002/14.03.2018 г. на стойност 2 879.33 лева, с начисления ДДС.

Анализът на гореобсъдените доказателства установява, че страните по делото са имали установени търговски отношения, по повод осъществявани помежду им сделки за търговска покупко-продажба на стоки - дограма и материали за същата.

Горният факт не се е оспорил от ответника-въззиваем, който оспорва твърденията на

ищеца-въззиваем процесните четири фактури да обективират осъществени в продължение на тези търговски отношения конкретни сделки, поради което и установяване съществуването на отделни договори за покупко-продажба с предмета, описан в исковата молба, следва да бъде доказано от ищеца /който твърди възникването и съществуването им/ с всички допустими доказателствени средства.

С оглед на това оспорване при преценка на данните по делото решаващият състав счита, че следва да прецени осъществяването на фактическия състав на нормата на чл.292 ТЗ.

По въпроса относно трайните търговски отношения е налице последователна съдебна практика, установена с Решение № 523/20.10.2008 г. на ВКС по т.д. № 274/2008 г., I т.о., която изляло се споделя от решаващия състав.

Според възприетото с нея разбиране нормата на чл. 292, ал. 1 ТЗ е предназначена да уреди взаимоотношения между търговци, които са в трайни търговски отношения помежду си и между тях не съществува спор относно съществените елементи на сделката, поради което не е необходимо изрично приемане на офертата при всяка една от поредните продължителни доставки.

В тази хипотеза е налице разместване на значението на мълчанието на адресата на офертата, което в търговското право, за разлика от гражданското, е предназначено за облекчаване на търговския оборот. Мълчанието може да се приеме за съгласие на търговците за сключване на отделната търговска сделка, само ако от трайно установените между тях търговски отношения е видно, че по между им няма спор по съществените елементи на сделката, какъвто елемент е и цената, поради което не е нужно изричното приемане на направената оферта.

В настоящия казус въпреки приетия за установен факт относно наличието на предходни договорни отношения между страните-търговци въззивната инстанция намира, че следва да се сподели крайният извод на първоинстанционния съд въззивникът-ищец да не е установил в хода на производството при условието на пълно и главно доказване валидното възникване на процесните четири сделки за покупко-продажба, като поредица от продължителни доставки - т.е. почиващи на трайни търговски отношения, както и изпълнение на задължението си, като продавач по тях, да предаде стоката и документите за нея.

На първо място анализът на доказателствата не установява еднозначно и безсъмнено на какви правила и последователност на осъществяване са се подчинявали търговските отношения между страните - как са извършвани заявките от страна на купувача, които следва да посочат необходимите на купувача като вид и количество стоки, дата на предаването им, индивидуализиращите белези на превозното средство, с които ще бъдат превозени, начин на предаване на стоките и придружаващите ги документи от продавача на купувача.

В този смисъл и ако страните са били обвързани от търговска сделка по реда на чл.292 ТЗ, то тя е касала само продажбите, обективирани в двете фактури с №№ 1000000791/26.10.2017 г. и 1000000795/22.11.2017 г.

Преценени в тяхната съвкупност обсъдените доказателства не установяват наличието на четири консенсуални договора за покупко-продажба на стоки по предложение по реда на чл.292, ал.1 ТЗ, по всяка една от процесните фактури, защото не могат да обосноват извод за наличие на постигнато съглашение между страните по делото по отношение на вида, количеството, качеството на стоката и дължимата цена за същата, както и изпълнение на задължението на продавача по тези договори да предаде стоките на купувача и да издаде необходимите за това документи.

Макар гласните доказателства да установяват факта въззивното дружество да е било в търговски отношения с въззиваемото такова по повод доставка и монтаж на дограма при извършените СМР на многофамилната сграда в гр.Русе, същите, както и изслушаната техническа експертиза, не могат да аргументират извод за наличие на съществените елементи на търговска сделка - вида и количеството стоки, както и тяхната цена по отношение на процесните четири фактури.

Посочените данни се съдържат единствено в самите фактури, които обаче няма данни да са получени от ответника-въззиваем - такъв извод не може да се обоснове само от обстоятелството, че са били пратени до получател, на който са пратени и други фактури, доколкото доказателства да са получени от ответника /при изричното оспорване от негова страна/ не са ангажирани.

Наличната по делото обратна разписка на „Ам Транс 2015“ЕООД установява единствено, че въззивното дружество е изпратило на въззиваемото пратка на 09.11.2018 г., приета от лицето В. Г.. Същата не установява какво е било съдържанието на пратката, а въззиваемият-ответник изрично е оспорил полученото я лице да е било неин представител/пълномощник.

Изцяло споделим е изводът на първоинстанционния съд, основан и на константната съдебна практика по въпроса относно доказателственото значение на неподписаната от купувача и не отразена в счетоводните регистри на двете страни фактура - същата, при липса на други доказателства, не може да установи нито сключване на договор за търговска продажба, нито получаването на стоката.

В обобщение - поради недоказаност на твърденията на ищеца-въззивник за валидното възникване на процесните четири сделки за покупко-продажба, както и изпълнение на задължението си, като продавач по тях, да предаде стоката и документите за нея, предявените иски правилно са били отхвърлени, като неоснователни - неоснователността на главния иск обуславя неоснователността и на акцесорните такива.

По изложените съображения, като правилно, обжалваното решение следва да се потвърди изцяло.

Страните не претендират разноски пред настоящата инстанция и такива не им се присъждат.

Така мотивиран, АС София, ТО, 5-и състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 2600039/24.11.2022 г., постановено по т.д. № 30/2020 г. по описа на ОС Кюстендил.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните при наличие на предпоставките по чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____